

I davant de la magna obra del Casal del Metge, les persones, els personalismes han de restar relegats a últim terme, i aparèixer únicament, magnífic, radiant i triomfal, l'esperit del Sindicat de Metges de Catalunya, d'aquesta institució digna de nosaltres, a la que tots hem contribuït d'una manera decidida.

Per ço dit, l'acte d'avui, aquest homenatge, en realitat, és per al Sindicat de Metges de Catalunya, i únicament així, en nom de tots els adherits, crec que jo hec acceptar-lo, perquè tots han treballat perquè triomfés l'esperit del Sindicat; tots d'una manera ben visible, altres sense ésser vista la seva labor i altres sense tan sols ésser-li reconeguda la seva aportació. Però tant se val, perquè segurament la satisfacció del deure acomplert servirà a tots de premi.

Amics del Col·legi de Metges de Barcelona; amics dels altres Col·legis de Catalunya i Balears: jo us remercio íntimament l'acte amb què m'honoreu, però ja us he dit que no sóc jo l'únic mereixedor d'aquest homenatge, puix únicament es deuen reconèixer l'amor i els entusiasmes que poso en tot moment pel Sindicat; i aquests dos factors, encara que la vostra bondat els reconegui com a meritoris, són certament motiu molt petit per a premiar-los amb un homenatge com el que tan bondadosament m'atribuïu. És per això que entenc que aquest homenatge deu tributar-se al Sindicat, i així m'honoreu i ens honorem tots d'una manera extraordinària, perquè es posa de manifest la gran estima en què tenen les entitats cabdals de la nostra terra el Sindicat.

Tot el que heu fet i fareu pel Sindicat de Metges de Catalunya, vos ho agraeixo en l'ànima; el que feu per mi, crec inútil dir com us ho remercio.

I acabo expressant sincerament el meu agraïment a tots els companys que són presents en aquest acte; als representants de les entitats mèdiques; als dignes consellers del Sindicat de Metges i representants d'entitats filials que tant han contribuït i tant contribueixen a l'esplendor actual del Sindicat.

A tots, a tots, el meu perdurable agraïment.

Una ovació perllongada saludà el doctor Moll, mentre ambdós Presidents agellaven llurs amistats amb una estreta de braços. Com un símbol se'ns aparegué aquella abraçada: era la unió ferma, constant, indestructible del Sindicat i el Col·legi.

El Casal estarà completament edificat a mitjan de l'any 1932, si causes de força major no ho impedeixen.

Ja us heu subscrit al
CASAL DEL METGE?